

Nr 194.

Av herr **Gardell**, om skrivelse till *Kungl. Maj:t* angående viss ändring i mantalsskrivningsförordningen.

I nu gällande mantalsskrivningsförordning stadgas, att envar skall mantalsskrivas där han är bosatt. Vidare stadgas att hustru skall mantalsskrivas på samma ställe som mannen. Den senare bestämmelsen medför tydligen ett undantag från den förstnämnda allmänna regeln i alla de fall, där man och hustru äro bosatta på skilda orter.

Då stadgandet, att hustru skall mantalsskrivas på samma ställe som mannen, tydligen är byggt på mannens målsmanskap över kvinnan även i fråga om val av hemvist, har emellertid den meningen på sina håll gjorts gällande, att, sedan i den nya giftermålsbalken detta målsmanskap upphävt, bestämmelsen om hustrus mantalsskrivande på samma ställe som mannen ej längre kan tillämpas. Någon ändring av mantalsskrivningsförordningen har emellertid ej vidtagits i detta avseende, och en viss oklarhet råder därför rörande författningarnas tillämpning på denna punkt.

Behovet av tydliga bestämmelser angående mantalsskrivningen av man och hustru, då dessa äro bosatta på olika håll, har framträtt inom åtskilliga kommuner, bl. a. på grund av de konsekvenser i skatteavseende, som författningarnas tolkande på det ena eller andra sättet medför. Så inträffar det t. ex. ibland, att en arbetare, som har sin verksamhet och sitt huvudsakliga hemvist förlagt till en större industrikommun och där låtit mantalsskriva sig, har sin familj bosatt och mantalsskriven i en angränsande lantkommun. Denna senare kommun får bära kostnaderna för barnens skolundervisning och annat, men går miste om de på mannens arbetsinkomst belöpande kommunalskatterna. Då det ofta är fallet, att kommunalskatterna äro lägre i industri- och affärskommuner än i angränsande lantkommuner, låter det mycket väl tänka sig, att ett förfaringsätt, sådant som det ovan skildrade, kan bliva mera allmänt anlitat med de konsekvenser i fråga om utvidgning av skolväsendet som en dylik utveckling eventuellt för med sig för lantkommunernas vidkommande. Betydligt ökade utgifter utan motsvarande ökade skatteinkomster

skapa under sådana förhållanden en onaturlig skattebörda för ifrågavarande lantkommuner, medan däremot industrikommunerna beredas en oberättigad lättnad i skattetrycket.

Med stöd av det anförda hemställes värdsamt,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t hemställa om åtgärd i syfte, att sådan ändring sker i mantalskrivningsförelörden, som erfordras för att förekomma det förhållandet, att i en kommun bosatt person med arbete i annan kommun mantalskrives i den senare kommunen, medan hans familj mantalskrives i den förra kommunen.

Stockholm den 30 januari 1923.

Th. Gardell.

Th. Hansén.

Hugo Karlström,
Lummelunda.